

Formanden:

Ja men undskyld, det var sagt til ordføreren, at det er lovforslag nr. L 200, der er til behandling. Det er ikke en generalpolitisk debat.

Kaj Hansen (DKP):

Det, man netop ønsker med denne lov om avancebegrænsning, er at dække over alle disse andre ting, som jeg her har ridset op, og det er en yderst farlig vej, som regeringen og folketinget her er slået ind på, for det viser jo ensidigheden, så det er ret så grufuld.

Hvad er i virkeligheden princippet bag de kollektive overenskomster? Det er jo ikke spørgsmålet om avancebegrænsning, som her køres ind i en overenskomstsituation. Nej, kollektive overenskomster er nogle overenskomster, der er sendt ud til arbejdernes organisationer, og som er vedtaget med deres egne stemmer og ligeledes vedtaget i en arbejdsgiverorganisation, og dem kan man da ikke modsvare med en lov om avancebegrænsning, som dette er. Altså man kan ikke erstatte en lov om avancebegrænsning, der endog er sådan, at man ikke kan indregne lønstigningerne. Det kan man da ikke erstatte med, at man overhovedet ikke vil lade medlemmerne have en mulighed for at tage stilling til en overenskomst, som de selv skal arbejde under. Det må da være ganske klart. Det gælder også lovforslaget om begrænsning af tantiemer. Det kan man da ikke bare sætte ind i stedet for arbejdernes frie ret til selv at være medbestemmende om deres egne overenskomster.

Det synes jeg det har været nødvendigt at slå fast. For det, vi nu oplever her i folketinget, har intet med kollektive overenskomster at gøre, det har noget med avancebegrænsning at gøre, og det har noget med begrænsning af tantiemer at gøre, men intet med det principielle spørgsmål, om arbejderne ikke skal have mulighed for at tage stilling til de overenskomster, de selv skal arbejde under.

Derfor må man heller ikke forvente, at arbejderne ude på arbejdspladserne vil respektere dette indgreb fra folketinget, som om det var en kollektiv overenskomst, for det er det ikke, og det skal man nok få at føle.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Lovforslaget om begrænsning af avancer og lønstigningers indregning i priserne står nu foran at skulle blive en realitet, og jeg vil gerne understrege, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, nemlig at dette lovforslag ikke kan betragtes som hørende sammen med de øvrige lovforslag, som vi i dag har behandlet. Det lyder så smukt, at når lønmodtagerne skal holde igen med indkomststigninger, skal alle andre også gøre det.

Kristeligt folkeparti mener ikke, at der er behov for denne lovgivning, og vi tror heller ikke på dens psykologiske værdi. Loven kan betyde nedgang i indtægten for en del erhvervsvirksomheder. Kristeligt folkeparti mener, at det ikke er betryggende, som ministeren har sagt, at der først skal gribes ind, når det er for sent. For mange erhvervsvirksomheder er konkurrencen i dag så hård, at de kun kan regne med en meget lille avance. Det betyder, at mange selvstændige erhvervsdrivende må have en lang arbejdsdag for at komme op på en nogenlunde rimelig indtægt.

Der er selvfølgelig også virksomheder, der har store avancer og store indtægter, men det er forkert at føre erhvervs politik ud fra synet på disse virksomheder. Det vil føre til, at vi svigter de mange mindre erhvervsvirksomheder, og kun hvis man har en interesse i, at der skal blive flere og flere store virksomheder, og en interesse i, at det offentlige mere og mere skal overtage disse erhvervsvirksomheder, kan man være glad for en sådan udvikling.

Kristeligt folkeparti er ikke i tvivl om, at der er partier, der bevidst arbejder for denne udvikling, men vi mener ikke, det er den vej, vi skal gå. Der må arbejdes for at skabe en større forståelse for erhvervslivets betydning som grundlag for vor økonomi. Jo bedre arbejdsvilkår vi giver erhvervslivet, des mere vil vi gavne vor økonomi og beskæftigelse.

Lønmodtagere forudsætter arbejdsgivere. Det er nødvendigt at føre en sådan erhvervs politik, at lysten til at blive arbejdsgiver ikke forsvinder; gør den det, vil det betyde en større arbejdsløshed og krav om offentlig styring af virksomhederne.

Kristeligt folkeparti vil igen understrege, at det er vigtigt, at vi giver erhvervslivet mulighed for rimelige indtjening, og at vi er opmærksom på de mindre virksomheders vanskeligheder, f.eks. med at administrere og